

В. М. Гайдабура

Гнатюк Анатолій Васильович

ГНАТЮК Анатолій Васильович (12. 06. 1964, с. Немирівка Старокостянтинів. р-ну Хмельн. обл.) – актор. Брат [М. Гнатюка](#). Народний артист України (2015). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2024). Закін. Київ. інститут театр. мистецтва (1981; викл. [В. Зимня](#)). Відтоді працює в Нац. драм. театрі ім. І. Франка (Київ). Г. властиві привабливість, імпульсивність світовідчуття, енергія сценіч. дії, комедій. нерв. Ведучий низки телепрограм, зокрема «Музична пошта» (1998, УТ-2), «Фільм на замовлення» (1999, СТБ), «Київ театральний з Анатолієм Гнатюком» (2002, «Київ»), «Лото забава» (2003, «1+1»). Багато виступав як співак у концерт. програмах, а також з сольною програмою «Посміхнемось разом». 2003 випустив сольний альбом «Крила». Разом з братом М. Гнатюком виконав пісню «Ой смереко», що стала шлягером.

Основні ролі

Іван Барильченко («Суєта» І. Карпенка-Карого), Санчо Панса («Сміх і сльози Дон Кіхота» за М. де Сервантесом), Барон Тузенбах («Три сестри» А. Чехова), Шельменко («Шельменко-денщик» Г. Квітки-Основ'яненка), Степан («Кохання в стилі бароко, або Любов з неохоти» Я. Стельмаха), Голохвастов («За двома зайцями» М. Старицького), Хлестаков («Ревізор» М. Гоголя); у кіно – Режисер Колота («Троянський спас», 2003, реж. О. Денисенко), Генерал Шкуро (телесеріал «Махно», 2005, реж. М. Каптан).

Рекомендована література

1. Грицук В. Нова грань органічності // Кіно-Театр. 2000. № 4;
2. Гуренко Л. Мудрий Фігаро // Театр.-концерт. Київ. 2002. № 5–7.

Бібліографічний опис:

Гнатюк Анатолій Васильович / В. М. Гайдабура// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30624>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).